

afgørelse på grundlag af uunderbyggede omstændigheder og påstande. Sagsøgeren har tillige anført, at afgørelsen tilsidesætter princippet om god forvaltningsskik. Derudover har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen er i strid med artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 og artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931/FUSP samt proportionalitetsprincippet. Ifølge sagsøgeren er afgørelsen også i strid med de frie kapitalbevægelser i artikel 56 EF. Sluttelig har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen er vedtaget i strid med de almindelige fællesskabsretlige principper, der bygger på princippet om en retfærdig procedure, retten til en upartisk domstol, uskyldsformodningen, retten til forsvar og retten til at blive hørt, retssikkerhedsprincippet, ytringsfriheden, princippet om foreningsfriheden og ejendomsretten, som følger af den europæiske menneskerettighedskonvention. Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har begået magtfordrejning, idet det har optaget sagsøgeren på listen i bilaget til den anfægtede afgørelse.

⁽¹⁾ EUT L 169, s. 58.

⁽²⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70.

Sag anlagt den 10. september 2007 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-342/07)

(2007/C 269/106)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair Holdings Plc (County Dublin, Irland) (ved J. Swift, QC, solicitors V. Power og A. McCarthy, lawyer G. Berrish samt solicitor D. Hull)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har ved dette søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning C(2007)3104 af 27. juni 2007, der erklærer en fusion uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag nr. COMP/M.4439 — Ryanair/Aer Lingus).

Sagsøgeren har principalt gjort gældende, at Kommissionen angiveligt fejlagtigt har fastslået og ikke i fornøden udstrækning har bevist, at fusionen vil hæmme den effektive konkurrence på fællesmarkedet væsentligt. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen fejlagtigt har fastslået og ikke i fornøden udstrækning har bevist, at fusionen som ændret ved de forskellige tilsagn, som er tilbudt af sagsøgeren under undersøgelsen, vil hæmme den effektive konkurrence væsentligt.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande anført, at Kommissionen begik åbenbare fejlskøn for så vidt angår a) konkurrenceforholdet mellem de to luftfartsselskaber, b) hindringerne for at komme ind på markedet, henholdsvis for ekspansion, og c) dens undersøgelse af sagen på baggrund af enkelte ruter, ligesom den begik grundlæggende og åbenbare fejlurderinger ved sin bedømmelse af effektivitetsgevinsterne, som vil følge af fusionen, og ved behandlingen af de tilsagn, som sagsøgeren har tilbudt.

Sag anlagt den 12. september 2007 — allsafe Jungfalk mod KHM (ALLSAFE)

(Sag T-343/07)

(2007/C 269/107)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: allsafe Jungfalk GmbH & Co. KG (Engen, Tyskland) (ved Rechtsanwältin D. Jestaedt og J. Bühling)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. juli 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 454/2006-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ALLSAFE« for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 12, 22, 35, 39 og 42 (ansøgning nr. 2 940 534).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ da det ansøgte varemærke har fornødent særpræg og ikke er beskrivende.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 10. september 2007 — O2 (Germany) mod KHIM (Homezone)

(Sag T-344/07)

(2007/C 269/108)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (München, Tyskland) (ved advokaterne A. Fottner og M. Müller)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. juli 2007 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1583/2006-4) annulleres i det fulde omfang, hvori klagen blev afslået.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne ved retssagen og ved proceduren for Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »Homezone« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 38 og 42 (ansøgning nr. 4 677 506).

Undersøgerens afgørelse: Delvis afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 13. september 2007 — La Banque Postale mod Kommissionen

(Sag T-345/07)

(2007/C 269/109)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: La Banque Postale (ved avocats S. Hautbourg og J.-E. Skovron)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres i sin helhed i henhold til artikel 230, stk. 4, EF.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Under denne sag har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 2110 endelig udg., af 10. maj 2007, hvorved de bestemmelser i den franske Code Monétaire et Financier, som forbeholder tre kreditinstitutter, nemlig Banque Postale, Caisses d'Épargne et de Prévoyance og Crédit Mutuel, særlige rettigheder med hensyn til udstedelse af bank- og sparekassebøger af typerne livret A og livret bleu, erklæres for uforenelige med artikel 86, stk. 1, EF.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål påberåbt sig fire anbringender.

Det første anbringende er, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til at blive hørt under den procedure, som førte til den anfægtede beslutning, da sagsøgeren ikke har fået lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger til to rapporter, som klagerne har forelagt Kommissionen, og som ifølge sagsøgeren har vist sig at være væsentlige for Kommissionens bevisførelse.

For det andet gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har begået en række retlige fejl og fejlskøn ved at antage, at ordningen for udstedelse af bank- og sparekassebøger af typen livret A udgjorde en hindring for etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen begået retlige fejl ved at fortolke begrebet »restriktion« i artikel 43 EF og 49 EF samt de omstændigheder, hvorunder de to principper kan påberåbes, meget bredt. Sagsøgeren har ligeledes anført, at Kommissionen med urette har konkluderet, at den særlige rettighed gør det vanskeligere og mere bekosteligt at komme ind på markedet for bankopsparing i Frankrig.